

ДЕБЪРСКИ ГЛАСЪ

Органъ на Дебърските просвѣтителни дружби въ България

Единъ брой 10 ст.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО

Единъ брой 10 ст.

Годишенъ абонаментъ въ прѣдплата:

За членове на дружбата и клоноветѣ 5 лева.
За нечленове на дружбата 6 лева.
За странство 8 лева

Урежда

Редакционенъ Комитетъ.

Всяко за вѣстника се изпраща до редакцията му
ул. „Екзархъ Иосифъ I“ № 25, III етажъ.

За обявления се плаща: на първа страница по
50 ст. на гармонденъ редъ, на четвърта страница по
20 ст. на гармонденъ редъ.

ДРУЖЕСТВЕНИ.

Резолюция срѣщу арнаутскитѣ зулуми надѣ българитѣ въ Дебърско.

Днесъ, 11 априль 1910 година дебърскитѣ емигранти и гурбетчици въ Варна, събрани по инициативата на Дебърската просвѣтителна дружба въ града, въ салона на К. Василевъ, за да обсъдятъ създаденото напоследѣтъ тежко положение въ дебърско, като изслушахме рѣчта на прѣседателя на дружбата г. Арсени Йовковъ и като взехме прѣдъ видъ :

1) Че Дебърския край и до днесъ е останалъ незасегнатъ отъ така тържествено прокламирании отъ младотурцитѣ „хуринетъ“, защото едноврѣмешнитѣ любимци на Абдулъ Хамида и до сега върлуватъ по села и градища и зимѣ и лѣтъ най-безнаказано, като обричатъ на плячка, грабежъ, плѣтъ и смъртъ множитѣ и живота на беззащитното българско население ;

2) Че на арнаутитѣ въ Дебърско никога не е запрѣтено да насятъ оръжие, когато напротивъ на беззащитнитѣ българи се строго забранява да иматъ това право, което при немарливостта на властитѣ би имъ служило като единичка защита ;

3) Че дебърскитѣ арнаути, покрай старитѣ си прийоми на равбойничество, сѣ присвоили и изкусната на своитѣ сѣвѣтменници-едновѣрци тактика да унищожаватъ най-събуденитѣ български елементи, като приетѣръ на което може да послужи убийството на Гавраилъ Алексовъ, братъ на войводата Кръстю Алексовъ ;

4) Че дебърскитѣ власти, ако и очевидци на всичко това, нехаятъ напълно, приструватъ се на глухи срѣщу плачетъ на българщината, нѣщо което ги издава и като съучастници въ излеченията на дивитѣ албански инстинкти ;

5) Че краятъ на всичко това е пълното разорение на българщината въ Дебърско.

Рѣшихме :

1) Протестираме най-високо противъ бездѣ-

ствието, нехайството и съучастничеството на турските власти въ зулумитѣ и разбойничествата на арнаутските банди въ Дебърско.

2) Порицаваме младотурския режимъ, който се отнася къмъ албанските вандалщини въ Дебърско съ симпатиятъ на Абдулъ Хамида и който посредствомъ тѣхъ гоини пълното разореніе на българщината тамъ.

3) Апелираме къмъ челолюбивитѣ чувства на Европа, за да издигне своя справедливъ протестъ противъ разрушителната на турските власти политика въ Дебърско. Пристъпваме се въ сѣщото врѣме къмъ мемоара на Дебърската просвѣтителна дружба въ София за зулумитѣ въ Дебърско и изказваме мнѣние, щото той да се даде отъ името на всички просвѣтителни дружби въ България.

4) Прѣдупрѣждаваме турските власти и прѣставителитѣ на Европа, че ако и този ни протестъ остане „гласъ въ пустини“, ний ще считаме рѣшитѣ си за развързани и ще дѣйствуваме за прѣкръчване арнаутскитѣ грабежи и убийства така, както това ни се диктува като на синове на единъ измъченъ, разоряванъ и съсилянъ край.

5) Молимъ българската преса да даде широка гласностъ на настоящия ни протестъ.

6) Прѣносъ отъ настоящата резолюция да се изпрати до турския парламентъ.

Резолюция противъ изпращането на сръбски владика въ Дебърско-Велешката епархия.

Днесъ, 11 априль 1910 година, дебърската въ Варна емиграция въ приѣстствието и на други емигранти отъ Македония, събрани въ салона на г-нъ К. Василевъ, за да обедини послѣдствията, които носи назначаването на сръбски владика въ Дебърско-Велешката епархия съ седалище въ гр. Дебъръ, като изслуша рѣчта на прѣседат. на Дебърската просв. дружба Арсени Иавковъ и като вземе прѣдъвидъ:

Че назначението на Сръбски владика въ Дебърско-Велешката епархия е единъ актъ, който се явява като рождба на комбинираната турска, сръбска и гръцка къмъ българизма ненавистъ въ западна Македония;

Че сръбския елементъ въ Дебърско-Велешката епархия съставлява едва ли 1—1½ процента и той именно крѣпащъ се на сръбското подкупно и пропагандско злато;

Че назначението на въпросния владика има чисто политическа цѣль, явно насочена противъ българскитѣ интереси;

Че послѣдствията на всичко това сѣ раздѣленіята и ежбитѣ, които сръбското подкупно злато ще донесе между нашитѣ сънародници въ западна Македония, като съ помозищата на реакционнитѣ и тъмни турски сили ги насочи единъ сръбшу други въ крѣвна борба.

Като вземъ прѣдъвидъ всичко това,

Рѣшихъ е:

1) Протестираме противъ турското правителство, което допуска назначаването сръбски владика въ една чисто-българска епархия съ явната цѣль да подлага населението на пропагандаторски и деморализаторски влияния и по този начинъ да тури искрата на едно вѣчно безпокойство въ населението.

2) Протестираме най-високо, че съ назначаването на единъ патриаршинъ владика съ явна политическа тенденция се нагазва оная българска крѣвостъ—дебърско—дѣто цѣли 500 години прѣзъ врѣме на политическо и духовно робство по черкви и училища се е пѣлъ и чель славяно-български езикъ.

3) Апелираме къмъ общественото мнѣние въ България да издигне високо своя протестъ противъ тая жестъ на турското правителство, на патриаршината и на Сърбия, защото назначението на сръбския владика въ Дебърско-Велешката епархия е единъ ударъ за нараняване на интереситѣ на цѣлокупния български народъ.

4) Апелираме къмъ българското правителство да изпълни дългътъ си сръшу това придизвикателство съ чисто политически характеръ, като направи всичко потребно за отмѣняването на тая мѣрка на съединенитѣ наши противници.

5) Апелираме къмъ родолюбивитѣ чувства на българското население въ Дебърско и Велешко и призоваваме тѣхното българско мажество, за да бждатъ крѣпки и неприкосновени прѣдъ деморализаторската сръбска пропаганда, та по този начинъ, ако единъ денъ сръбския владика биде настаненъ въ Дебъръ, да не му се даде възможностъ да прояви своа окаянъ сърбизъмъ и свойствената на сръбитѣ деморализация.